

REASON, FAITH, AND SECULARIZATION: JÜRGEN HABERMAS MEETS JOSEPH CARDINAL RATZINGER

Gerhold K. Becker
Assumption University

บทคัดย่อ

การวิวาทะกันระหว่างตัวแทนระดับหัวกะทิฝ่ายทฤษฎีวิพากษ์และฝ่ายเทววิทยาของคาทอลิกเกี่ยวกับรากฐานทางศีลธรรมและศาสนาของรัฐอาณานิคมซึ่งไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันหรือเพิกเฉยโดยเหตุผลได้ได้ก่อให้เกิดความสนใจใหญ่หลวงข้ามพรมแดนซึ่งแบ่งแยกนักเทววิทยาออกจากนักปรัชญาอิสระ บทความนี้ต้องการสำรวจบริบททางประวัติศาสตร์ของบทวิวาทะนี้และระบุขอบเขตหลักๆ ของความสอดคล้องของผู้อภิปรายทั้งสองก่อนที่จะตรวจสอบความแตกต่างบางอย่างที่สำคัญกว่า ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการเลือกพระคาร์ดินัลรติซิงเกอร์เป็นสมเด็จพระสันตะปาปาและจากข้อบ่งชี้จากพระนามของพระองค์การวิวาทะดังกล่าวได้ก่อให้เกิดมโนทัศน์สำคัญอันใหม่โดยให้ความสำคัญถึงเรื่องความจำเป็นต่อเนื่องสำหรับการเสวนาและความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งระหว่างคริสต์ศาสนจักรกับคนที่ไม่นับถือศาสนาถึงความแตกต่างในเรื่องภูมิหลังหรืออุดมการณ์

Abstract

The debate between the two leading representatives of critical theory and Catholic theology on the moral and (presumably) religious foundations of the secular state that can neither be vindicated nor ignored by secular reason has drawn great attention far across the borders that tend to separate theologians from liberal philosophers. The paper seeks to explore the historical context of the debate and to identify major areas of agreement between the two discussants before it examines some of the more important remaining differences. With the subsequent election of Cardinal Ratzinger as Pope and the

programmatic implications of his Papal name the debate has taken on a new significance by highlighting the continuous need for dialogue and deeper understanding between the Church and all people of good will regardless of intellectual background or ideological affiliations.

I. Cross-Border Explorations

On Monday, 19 January 2004, the Catholic Academy in Munich hosted a debate between two of the most distinguished German intellectuals with international acclaim far beyond their respective disciplines. The debate took place between Joseph Cardinal Ratzinger and Professor Emeritus Jürgen Habermas.

In many quarters the encounter at first stirred up disbelief and utter surprise. It was thought nearly impossible that two personalities representing positions diametrically opposed to each other would engage in an open-ended debate and could even find a common language for it. For many in Germany, Ratzinger as one of the most powerful prelates of the Roman Church and for over two decades the prefect of the Congregation of Faith, was above all a conservative theologian whose doctrinal views would jeopardize any meaningful dialogue and at best present another dogmatic statement of the Roman point of view. Habermas' left-wing friends and followers were taken aback by his willingness to engage in a dialogue with the head of the congregation that directly succeeded the infamous Sacred Congregation of the Universal Inquisition established in 1542 by Pope Paul III to fight heretics and to suppress free thought.

It is therefore one of the great surprises of this in many ways remarkable encounter that it not only took place at all, but also that friend and foe acknowledged the great sincerity and respect with which the two antagonists debated their issue at the highest intellectual level. And even more significant was that they succeeded in bringing religion and its contribution to modernity again into focus of a debate whose tremendous implications far exceed Catholicism and Christianity and extend to non-believers and unbelievers alike. Both discussants, albeit from different angles, found commonalities in their claim of a role for religion within